

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

**PODSTAWA PROGRAMOWA
KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE**

**KOREKTOR I STROICIEL
INSTRUMENTÓW MUZYCZNYCH 28 12**

Obecnie: 311 [01]

I. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWO - ORGANIZACYJNE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE: KOREKTOR I STROICIEL INSTRUMENTÓW

1. Opis kwalifikacji absolwenta

1.1. Umiejętności zawodowe, stanowiące kwalifikacje w zawodzie:

W wyniku realizacji kształcenia w zawodzie uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- posługiwać się narzędziami korektorskimi do regulacji mechanizmów instrumentów muzycznych,
- zastosować podstawowe parametry techniczne przy korekcie mechanizmów instrumentów,
- montować i regulować podzespoły i zespoły instrumentów muzycznych,
- posługiwać się narzędziami pomiarowymi przy korekcie i strojeniu,
- wykonywać strojenie wstępne i końcowe,
- stosować różne systemy strojenia,
- ocenić czystość stroju,
- dostosować dźwięczność instrumentu i jego brzmienie do warunków otoczenia,
- skorygować czystość i równość stroju instrumentu,
- wymienić elementy instrumentu muzycznego,
- naprawić instrumenty muzyczne,
- rozróżniać i klasyfikować instrumenty muzyczne na podstawie ich wyglądu,
- rozróżniać części składowe instrumentów muzycznych,
- grać na instrumentach muzycznych,
- czytać utwory instrumentalne,
- rozróżniać barwę instrumentów muzycznych,
- odróżniać metody intonacji,
- ocenić czystość tonów,
- zastosować teorię muzyki w praktyce,
- dobrać odpowiednie obrabiarki i urządzenia do procesu produkcji instrumentów,
- posługiwać się Polskimi Normami,
- rozróżniać materiały stosowane do budowy instrumentów,
- obsługiwać maszyny i urządzenia stosowane w produkcji instrumentów muzycznych,

- czytać rysunki techniczne oraz wykonywać rysunki konstrukcyjne różnych elementów, podzespołów i zespołów instrumentów muzycznych,
- posługiwać się podstawową dokumentacją technologiczną,
- dobrać mierniki do pomiarów wielkości elektrycznych,
- mierzyć podstawowe wielkości elektryczne,
- stosować podstawowe wiadomości z elektrotechniki i automatyki w praktyce,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z zasadami ergonomii, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisami przeciwpożarowymi,
- ekonomicznie gospodarować materiałami, energią i urządzeniami,
- posługiwać się podstawowymi pojęciami ekonomicznymi,
- wyjaśnić istotę mechanizmów gospodarki rynkowej,
- korzystać ze źródeł wiedzy ekonomicznej i prawnej,
- przeprowadzić rozmowę z potencjalnym pracodawcą,
- interpretować prawa i obowiązki pracowników i pracodawców (np. przy zawieraniu umowy o pracę, umowy zlecenia),
- działać zgodnie z przysługującymi prawami i obowiązkami pracownika,
- załatwić formalności związane z podjęciem działalności gospodarczej,
- korzystać z literatury specjalistycznej.

1.2. Wymagania psychofizyczne właściwe dla zawodu:

- bardzo dobry słuch muzyczny,
- zdolności manualne,
- zainteresowania muzyczne i techniczne,
- dokładność
- przygotowanie muzyczne – 6 klas szkoły muzycznej.

1.3. Przeciwwskazania zdrowotne

- uszkodzenie narządu słuchu,
 - uszkodzenia i choroby kończyn górnych wpływające negatywnie na sprawność manualną,
 - potliwość rąk,
 - skłonność do alergii na materiały, z których wykonane są instrumenty,
- O przydatności do zawodu decyduje uprawniony lekarz.

2. Specyficzne wymagania zawodu

Przygotowanie zawodowe z zakresu korekcji i strojenia instrumentów muzycznych zapewnia szerokoprofilowy zawód korektora i stroiciela instrumentów muzycznych. W zawodzie tym są istotne umiejętności związane z korekcją i strojeniem różnych instrumentów muzycznych. Korektor instrumentów muzycznych może być zatrudniony na następujących stanowiskach pracy:

- korektora i stroiciela instrumentów strunowo-smyczkowych,
- korektora i stroiciela instrumentów strunowo-szarpanych,
- korektora i stroiciela instrumentów strunowo-klawiszowych,
- korektora i stroiciela instrumentów dętych (blaszanych i drewnianych),
- korektora i stroiciela organów,
- korektora i stroiciela instrumentów języczkowych, membranowych oraz samobrzmiących.

Specyficzne wymagania specjalistyczne dotyczą znajomości teorii strojenia i korekty instrumentów oraz stosowania jej w praktyce. Korektor i stroiciel instrumentów muzycznych powinien wykazywać zdolności manualne wynikające z potrzeby wykonywania różnorodnych, skomplikowanych czynności technologicznych przy strojeniu i korekcji oraz bardzo dobry słuch muzyczny, który niezbędny jest podczas strojenia instrumentów. Ważna jest też umiejętność gry na instrumentach muzycznych niezbędna w procesie korekty. Zawód ten wymaga znacznej wrażliwości na elementy estetyki muzycznej ze szczególnym uwzględnieniem wycucia brzmienia interwałów.

Zawód korektora i stroiciela jest bardzo ceniony i poszukiwany na rynku pracy, gdyż brakuje specjalistów z tej dziedziny. Absolwenci mogą podejmować pracę w zakładach przemysłu muzycznego, zakładach usługowych, w szkołach muzycznych, filharmoniach na stanowiskach korektora i stroiciela różnych typów instrumentów muzycznych.

Podstawą do opracowania programu i planu nauczania oraz organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego w zawodzie korektora i stroiciela instrumentów muzycznych są umiejętności określone w opisie zawodu, pogrupowane w trzech blokach programowych:

- technologicznym,
- muzycznym,
- organizacji pracy.

Podział umiejętności wynika ze struktury i specyfiki wykonywanej pracy przez korektora i stroiciela instrumentów muzycznych.

Blok technologiczny obejmuje materiał kształcenia z zakresu: rysunku technicznego, elektrotechniki, obrabiarek i urządzeń oraz technologii

Blok muzyczny zawiera treści z zakresu instrumentoznawstwa, akustyki i gry na instrumentach, solfeżu, zasad muzyki, podstawowych zasad harmonii.

Blok organizacji pracy to zagadnienia z zakresu praktycznej nauki zawodu, organizacji pracy, wiedzy o gospodarce, ergonomii i ochrony środowiska naturalnego.

Specyfika zawodu korektora i stroiciela instrumentów muzycznych wymaga współpracy szkół kształcących w tym zawodzie z zakładami pracy przemysłu instrumentów muzycznych.

3. Warunki techniczne

Szkoła kształcąca w zawodzie korektor i stroiciel instrumentów muzycznych, dla prawidłowego prowadzenie procesu dydaktyczno-wychowawczego, powinna posiadać dobrze wyposażone warsztaty szkolne i pracownie przedmiotów zawodowych:

- rysunku technicznego,
- elektrotechniki i automatyki,
- technologii,
- akustyki,
- instrumentoznawstwa,
- gry na instrumencie.

Pracownia rysunku technicznego powinna być wyposażona w: modele podstawowych elementów instrumentów muzycznych oraz tablice graficzne, foliogramy, fazogramy ilustrujące zasady wykonywania i opisywania rysunków oraz zbiór norm, a także dokumentacje konstrukcyjne. Uczniowie powinni pracować na specjalnie w tym celu zorganizowanych i wyposażonych stanowiskach pracy w liczbie – jeden uczeń na jedno stanowisko.

Pracownia elektrotechniki i automatyki musi posiadać instalację elektryczną przystosowaną do wykonywania ćwiczeń przez uczniów i stanowiska pomiarowe. W pracowni powinny być podstawowe mierniki elektryczne, maszyny elektryczne (silniki, prądnice), układy tranzystorowe i elementy automatycznej regulacji przemysłowej. Należy zwrócić szczególną uwagę na wymagania przeciwpożarowe.

Pracownię technologii należy wyposażyć w podstawowe narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane przy produkcji i naprawie instrumentów muzycznych. Ko-

nieczne jest zgromadzenie podstawowych materiałów i galanterii stosowanej w budowie instrumentów muzycznych, podzespołów i połączeń konstrukcyjnych instrumentów, a przede wszystkim narzędzi do strojenia i korekcji. W pracowni tej powinny również znaleźć się schematy budowy i działania (w formie tablic graficznych czy foliogramów).

Pracownia akustyki powinna być wyposażona w zasilacze, wzmacniacze, tłumiki, filtry, korektory, ograniczniki, systemy nagłaśniania, mikrofony, głośniki, kamertony, oscyloskop itp.

Pracownia instrumentoznawstwa powinna być wyposażona w instrumenty muzyczne oraz kolekcję nagrań z ich brzmieniem, sprzęt do nagrywania i odtwarzania dźwięku.

Pracownia gry na instrumencie musi być wyposażona w podstawowe instrumenty muzyczne, kolekcję utworów w zapisie nutowym i ich nagrania, metronom i aparaturę do odtwarzania dźwięku.

Istotne jest kształcenie praktyczne w warsztacie szkolnym. Warsztat taki powinien być wyposażony w zestawy narzędzi do obróbki ręcznej i mechanicznej, przyrządy i przybory do strojenia i korekcji różnych instrumentów muzycznych oraz narzędzia do naprawy i renowacji.

Nauczyciel w pracowni powinien mieć możliwość korzystania z technicznych środków dydaktycznych (np.: projektoskop, diaskop, magnetowid).

4. Warunki kadrowe

Dla zapewnienia prawidłowego procesu dydaktycznego szkoła musi pozyskać specjalistów w zakresie: technologii drewna, elektrotechniki, mechaniki, ze szczególnym uwzględnieniem technologii produkcji instrumentów muzycznych, ich strojenia i korekty oraz absolwentów uczelni muzycznych spełniających wymagania

Zatrudnieni nauczyciele powinni spełniać wymagania określone rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 października 1991 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli nie mających wyższego wykształcenia (Dz. U. Nr 98, poz. 433 oraz z 1994 r. Nr 5, poz. 19 i Nr 109, poz. 521).

5. Kształcenie w różnych typach szkół i formach organizacyjnych

Zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego z 1993 roku, kształcenie w zawodzie korektor i stroiciel instrumentów muzycznych, może być prowa-

dzone w szkole policealnej (dla absolwentów liceum ogólnokształcącego posiadających 6 klas szkoły muzycznej) dla młodzieży i dorosłych w formie stacjonarnej i zaocznej. Niezależnie od formy organizacyjnej szkoły policealnej proces kształcenia powinien być tak zorganizowany, aby absolwenci uzyskali takie same kwalifikacje zawodowe.

Kształcenie dorosłych w systemie stacjonarnym i zaocznym odbywa się w zmniejszonym wymiarze godzin w stosunku do szkół dla młodzieży. Należy uwzględnić doświadczenia zawodowe osób pracujących w organizacji kształcenia dla dorosłych. Dobór tematyki na zajęciach powinien być dostosowany do ich potrzeb, a w szczególności należy zwrócić uwagę na samokształcenie.

6. Powiązanie kształcenia zawodowego z kształceniem ogólnym

Przygotowanie ogólne stanowi podstawę w kształceniu zawodowym korektora i stroiciela instrumentów muzycznych. Szczególnie istotne jest przygotowanie z zakresu fizyki i matematyki. Wiadomości z fizyki stanowią podstawę w nauczaniu akustyki instrumentów, gry na instrumencie, elektrotechniki i automatyki. Matematyka jest istotna w nauczaniu technologii oraz elektrotechniki i automatyki.

II. Podział godzin na bloki programowe

Lp.	Nazwa bloku	Minimalna liczba godzin w cyklu kształcenia [%] ^x
1	Technologiczny	30
2	Muzyczny	30

3	Organizacji pracy	20
Razem:		80 ^{xx}

^x) podział godzin na bloki dotyczy kształcenia zarówno młodzieży, jak i dorosłych w formie stacjonarnej i zaocznej;

^{xx}) pozostałe 20% godzin pozostaje do dyspozycji autorów programów, na dostosowanie kształcenia do potrzeb rynku pracy.

BLOK TECHNOLOGICZNY

1. Cele kształcenia

Uczeń w wyniku kształcenia powinien umieć:

- wykonywać rysunki techniczne w oparciu o obowiązujące normy,
- rysować i czytać rysunki zawodowe schematów i przekrojów podzespołów, zespołów i wyrobów,

- oznaczać tolerancję i odchyłki w wymiarach oraz gładkość powierzchni,
- czytać i wykonywać opisy techniczne,
- opisać budowę materiałów stosowanych do produkcji instrumentów muzycznych,
- rozpoznawać i ocenić jakość materiałów do produkcji,
- rozpoznawać podstawowe wady drewna,
- określać wymagania techniczne materiałów stosowanych do produkcji instrumentów muzycznych,
- posługiwać się obowiązującymi normami i warunkami technicznymi przy ocenie jakości materiałów przekazywanych do produkcji,
- dobierać odpowiednie mierniki do określonego pomiaru,
- obsługiwać maszyny elektryczne,
- udzielić pierwszej pomocy osobie porażonej prądem elektrycznym,
- obsługiwać urządzenia automatycznej kontroli procesu technologicznego,
- dobierać urządzenia i obrabiarki do potrzeb produkcji,
- dobierać narzędzia do poszczególnych operacji technologicznych,
- rozróżniać podstawowe elementy, podzespoły oraz zespoły instrumentów muzycznych,
- stosować sprawdziany graniczne oraz zasady tolerancji i pasowań elementów obudowy instrumentów,
- dobierać złącza do konstrukcji wyrobu,
- scharakteryzować rodzaje pasowań i łączenia detali, podzespoły i zespoły instrumentów muzycznych,
- przygotować materiały lakiernicze,
- dobierać metodę strojenia przy zastosowaniu kamertonu,
- obliczać dudnienie w stroju równomiernie temperowanym,
- określać pojęcie intonacji i cel jej stosowania,
- dostosowywać dźwięczność instrumentu i jego brzmienie do warunków otoczenia,
- przeprowadzić kontrolę techniczną i artystyczną wyrobu gotowego z uwzględnieniem współdziałania zespołów i podzespołów,
- dobierać wyposażenie stanowiska pracy do korekty i strojenia instrumentów,
- przeprowadzać renowację, naprawę oraz konserwację starego instrumentu muzycznego,
- wykonać opis techniczny instrumentów wzorcowych i poddawanych renowacji,
- projektować detale i podzespoły instrumentów muzycznych,

- wykonywać niezbędne obliczenia parametrów obejmujących współdziałanie mechanizmu instrumentu,
- wykonywać wstępną kalkulację kosztów wyrobu,
- sporządzić arkusz weryfikacyjny zatwierdzenia wzorca do produkcji próbnej.

2. Treści kształcenia (działy programowe)

Rysunki techniczne z uwzględnieniem norm.

Szkice techniczne, schematy, przekroje elementów, podzespołów, zespołów i wyrobów.

Dokumentacja techniczna.

Opis techniczny.

Budowa i charakterystyka materiałów stosowanych do budowy instrumentów muzycznych.

Zasady określania jakości materiałów.

Racjonalne gospodarowanie materiałami w toku produkcji.

Budowa i zasada działania podstawowych maszyn i urządzeń elektrycznych.

Urządzenia regulacji i automatyki.

Podstawowe obrabiarki i urządzenia do produkcji instrumentów muzycznych.

Urządzenia specjalistyczne.

Technologia wytwarzania instrumentów muzycznych.

Obliczanie podstawowych parametrów technicznych instrumentu.

Montaż mechanizmów instrumentu.*

Budowa i wyposażenie kabin stroicielskich.

Urządzenia elektroniczne do wstępnego strojenia.

Strojenie wstępne i zasadnicze instrumentów.*

Intonowanie instrumentu.*

Dokumentacja technologiczno-produkcyjna.

Kontrola i ocena jakości wyrobów.

Obliczanie kosztów produkcji.

Konserwacja, renowacja i naprawa instrumentów.*

Organizacja produkcji z uwzględnieniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych.

* Treści nauczania mają charakter teoretyczny.

3. Zalecenia dotyczące oceniania

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno być poprzedzone ustaleniem i podaniem uczniom kryteriów dla każdego stopnia opanowania wiedzy.

Wymagania konieczne dotyczą zapamiętania wiadomości dotyczących podstawowych określeń i faktów. Wymagania podstawowe obejmują zrozumienie wiadomości zaś wymagania rozszerzone zastosowania wiadomości i umiejętności w sytuacjach typowych, czyli posługiwania się wiedzą według podanych uprzednio wzorców. Wymagania dopełniające obejmują stosowanie wiadomości i umiejętności w sytuacjach problemowych.

Ocenę pracy ucznia można wystawić w oparciu o:

- odpowiedzi ustne,
- pisemne sprawdziany,
- testy dydaktyczne,
- praktyczne sprawdziany umiejętności,
- obserwację pracy ucznia.

BLOK MUZYCZNY

1. Cele kształcenia

Uczeń w wyniku kształcenia powinien umieć:

- rozróżniać tony, dźwięki i szумы,
- scharakteryzować materiały dźwiękochłonne,
- wymienić czynniki wpływające na akustykę pomieszczeń,
- scharakteryzować działanie i zastosowanie: mikrofonów, głośników, wzmacniaczy i kolumn,

- grać na instrumentach muzycznych z nut (w różnych kluczach muzycznych),
- stosować elementy notacji muzycznej,
- wydobywać dźwięki różną artykulacją,
- posługiwać się różnymi przebiegami rytmicznymi o zróżnicowaniu rytmiczno-metrycznym,
- taktować na 2, 3, 4, 5, 6 itd.,
- rozróżniać i zapisywać różne wielkości interwałowe do dwóch oktaw,
- grać oraz zapisać dysonanse wraz z ich rozwiązaniem,
- śpiewać gamy majorowe i minorowe,
- śpiewać różne wartości interwałowe,
- rozróżniać rodzaje trójdźwięków i czterodźwięków oraz ich postacie,
- stosować praktycznie elementy chromatyki i enharmonii.
- stosować technikę palcową odpowiednią dla danego instrumentu,
- rozróżniać i stosować tempa i rytmiiki,
- czytać a'vista utwory instrumentalne,
- scharakteryzować: wibrator, generator, amplifikator,
- klasyfikować i rozróżnić instrumenty muzyczne,
- scharakteryzować budowę poszczególnych instrumentów muzycznych,
- przedstawić sposoby wydobywania i artykulacji dźwięków z instrumentów,
- określać strój muzyczny instrumentów,
- wskazać skale i rejestry brzmieniowe instrumentów muzycznych,
- przedstawić możliwości techniczno-wyrazowe w poszczególnych grupach instrumentów,
- rozróżniać słuchem barwę instrumentów,
- oceniać prawidłowość intonacji,
- opisać ogólny stan techniczny wybranego instrumentu (fortepianu, pianina),
- rozpoznawać system dźwiękowy w instrumentach samobrzmiących,
- czytać metryczki instrumentów muzycznych.

2. Treści kształcenia (działy programowe)

Tony, dźwięki, szумы.

Materiały dźwiękochłonne i akustyka pomieszczeń.

Mikrofony, głośniki.

Elementy notacji muzycznej.

Rytm muzyczny.
Metrum muzyczne.
Skale, gamy, tonacja.
Interwały.
Diatonika, chromatyka, enharmonia.
Agogika i dynamika.
Artykulacja i frazowanie.
Akordyka, kadencja.
Elementy dzieła muzycznego.
Homofonia i polifonia.
Interpretacja i style muzyczne.
Klasyfikacja instrumentów muzycznych.
Instrumenty strunowe - smyczkowe.
Instrumenty strunowe - szarpane.
Instrumenty strunowe - klawiszowe.
Instrumenty dęte - drewniane.
Instrumenty dęte - blaszane.
Organy.
Instrumenty języczkowe.
Instrumenty membranowe.
Instrumenty samobrzmiące.
Instrumenty elektroniczne.
Gra na instrumencie.

3. Zalecenia dotyczące oceniania

Nauczyciel oceniając pracę ucznia powinien wziąć pod uwagę następujące elementy:

- zasób wiadomości teoretycznych,
- aktywność w trakcie zajęć lekcyjnych,
- samodzielność myślenia i wnioskowania,
- pilność i systematyczność w pracy,
- stopień opanowania umiejętności wchodzących w zakres przedmiotów tego bloku (w szczególności: sprawność słuchową, pamięć muzyczną jak również tempo wykonywania zadań muzycznych),
- stopień zainteresowania wydarzeniami muzycznymi i przemysłem muzycznym.

Podstawą oceny mogą być odpowiedzi ustne, dyktanda muzyczne bądź referaty dotyczące historii muzyki lub przemysłu muzycznego. Pomocne przy sprawdzaniu umiejętności są sprawdziany pisemne i ustne. Grę na instrumencie muzycznym należy oceniać pod kątem umiejętności technicznych i muzycznych.

BLOK ORGANIZACJI PRACY

1. Cele kształcenia

Uczeń w wyniku kształcenia powinien umieć:

- organizować stanowisko pracy zgodnie z zasadami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisami przeciwpożarowymi,
- rozróżniać czynniki wpływające korzystnie i szkodliwie na zdrowie pracownika,
- posługiwać się wiadomościami z zakresu prawa pracy,
- gospodarować racjonalnie środkami trwałymi,
- wdrażać przepisy prawne i normy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych dla określonego stanowiska pracy,

- scharakteryzować warunki ekonomiczne pracy podmiotów gospodarczych,
- posługiwać się podstawowymi pojęciami ekonomii,
- rozróżniać rodzaje podmiotów gospodarczych,
- podejmować niezbędne czynności w celu podjęcia działalności gospodarczej,,
- scharakteryzować środki produkcji,
- przeprowadzić prostą kalkulację kosztów,
- dobierać środki ochrony osobistej do określonego stanowiska pracy,
- posługiwać się prostymi narzędziami mierniczymi i traserskimi,
- scharakteryzować dopuszczalne i niedopuszczalne wady materiałów,
- klasyfikować surowce i materiały używane do produkcji instrumentów,
- wyznaczać wilgotność drewna przed i po procesie suszenia,
- dobierać materiał drzewny do określonego przeznaczenia, wymagań technicznych i założeń projektowych,
- wykonywać podstawowe operacje technologiczne,
- dobierać i przygotowywać kleje i lakiery,
- przygotować elementy instrumentów do wykończenia powierzchni,
- sprawdzać jakość wykonanych elementów z dokumentacją,
- montować mechanizmy,
- posługiwać się specjalistycznymi narzędziami korektorskimi,
- montować mechanizmy,
- montować elementy instrumentu,
- sprawdzać jakość wyrobu pod względem estetycznym i artystycznym,
- przeprowadzać korektę wstępną instrumentu,
- regulować mechanizmy zgodnie z wymogami technicznymi,
- synchronizować działanie mechanizmów,
- wymieniać uszkodzone elementy instrumentu,
- wykonywać konserwację instrumentu,
- posługiwać się urządzeniami i narzędziami do strojenia,
- stroić wstępnie metodą elektroniczno-akustyczną,
- stroić wstępnie metodą słuchową tzw. „od palca”,
- stroić innymi metodami i systemami,
- przeprowadzać operację biglowania,
- oceniać czystość tonu na podstawie pasaży i akordów,

- sprawdzać i korygować czystość stroju poszczególnych tonów oraz równość stroju instrumentu na podstawie norm, wymagań technicznych i artystycznych.

2. Treści kształcenia (działy programowe)

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisy przeciwpożarowe w jednostkach gospodarczych.

Podstawowe wiadomości z zakresu prawa pracy i ergonomii.

Podstawowe pojęcia ekonomii.

Podmioty gospodarcze.

Środki produkcji.

Gospodarka magazynowa.

Koszty i wyniki działalności.

Obróbka wstępna materiałów.

Suszenie drewna.

Ręczna i maszynowa obróbka materiałów.

Przygotowanie powierzchni elementów do politurowania i lakierowania.

Wykańczanie powierzchni elementów.

Produkcja elementów instrumentów muzycznych.

Montaż elementów i mechanizmów.

Regulacja mechanizmów.

Przyrządy i przybory do strojenia i korekty instrumentów muzycznych.

Korekta elementów instrumentów muzycznych.

Strojenie wstępne i zasadnicze.

Intonacja instrumentu.

Konserwacja naprawa i renowacja instrumentów.

Odbiór jakościowy na podstawie warunków odbioru technicznego.

3. Zalecenia dotyczące oceniania

Ocenianie uczniów w zakresie opanowania treści bloku organizacji pracy powinno być wielostronne i dotyczyć głównie umiejętności praktycznych. Ocena umiejętności korektora i stroiciela instrumentów muzycznych może odbywać się według kryteriów:

- końcowej jakości przeprowadzonej korekty lub strojenia instrumentu,
- poprawności wykonywanych czynności manualnych podczas korekty i strojenia, naprawy i renowacji instrumentów.

Zaleca się, aby nauczyciele opracowali odpowiedni arkusz obserwacyjny do oceny umiejętności praktycznych uczniów. W arkuszach tych należy uwzględnić też elementy organizacji pracy, przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, poprawność doboru i przygotowania narzędzi do pracy i końcowy efekt zestrojenia oraz korekty instrumentu. Wskazane jest, aby w ocenie ucznia uwzględnić też umiejętność zastosowania teorii w praktyce. W całościowej ocenie konieczne jest wzięcie pod uwagę rzetelności, pilności, zdyscyplinowania, i pomysłowości ucznia. Sprawdzenie umiejętności można przeprowadzić w różnych formach, należą do nich sprawdziany pisemne i ustne, testy dydaktyczne, obserwacja itp.